

Libris.RO

Respect pentru oameni și cărți

MIZERABILII

VICTOR HUGO

www.realreads.co.uk

Repovestire de Tony Evans

Ilustrații de Catty Flores

Traducere din engleză de Răzvan Năstase

CURTEA VECHIE PUBLISHING

CUPRINS

Personajele	4
Mizerabilii	7
Mergi mai departe	55

Jean Valjean

În tinerețe, Jean Valjean a furat o fronzelă și a zăcut mulți ani în închisoare. Chiar și acum este urmărit de poliție. Va putea vreodată să scape din lațul trecutului său întunecat?

Inspectorul Javert

Inspectorul, un angajat al poliției aprig și inteligent, este hotărât să-l prindă pe Jean Valjean. Ce se va întâmpla oare când cei doi se vor întâlni?

Cosette

La doar opt ani, Cosette este tratată nemilos și silită să muncească din greu, toată ziua. Va reuși ea vreodată să-și găsească fericirea?

Marius

Student, Marius este un tânăr onest și chipeș. Se alătură revoltelor ce au cuprins Parisul în 1832, iar în vâltoarea lor e rănit grav. Va mai putea el să dea ochii cu fata pe care o iubește?

Domnul și doamna Thénardier

Acest cuplu crud și egoist ar face orice pentru bani. Va reuși oare Jean Valjean să o salveze pe Cosette din ghearele lor?

Éponine

Éponine este o fată plăpândă, care trăiește din cerșit. E îndrăgostită de Marius – dar va putea oare să-l salveze atunci când el se va afla în primejdie?

Gavroche

Un băiat foarte isteț și plin de viață, Gavroche izbuteste să-și câștige traiul chiar dacă părinții l-au abandonat. Își duce viața pe străzile Parisului, alături de alți copii sărmani. Ce-i rezervă oare viitorul?

MIZERABILII

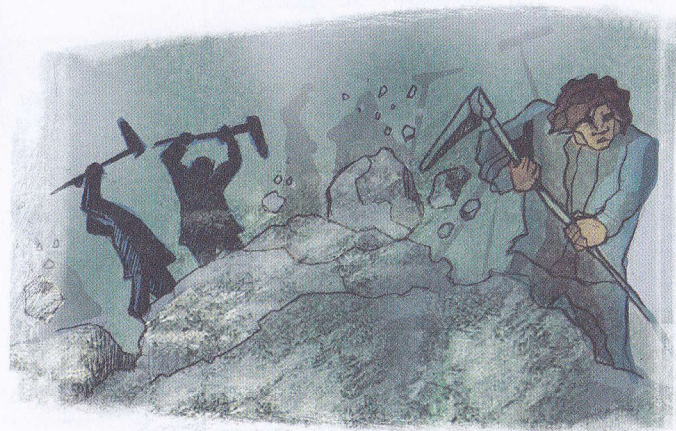
Într-o zi, când *Monsieur le maire* a plecat să se plimbe pe străzile orașelului Montreuil-sur-mer, toți cei care-i ieșeau în cale îl salutau cu vorbe calde, pline de respect, sau îi zâmbeau larg. Père Madeline – căci sub acest nume era cunoscut –, un bărbat la vreo cincizeci de ani, avea o purtare aleasă, blândă, și totuși foarte fermă. Începuse să încărunțească, iar părul îi scotea în evidență chipul bronzat, care aducea cu acela al unui fermier ori muncitor. Părea să fie hărăzit de ceruri cu o forță uriașă și cu nespus de multă vitalitate. În ciuda poziției importante pe care o ocupa în fruntea urbei, omul se îmbrăca simplu, purtând o redingotă croită dintr-un postav nepretențios și o pălărie neagră, cu boruri largi.

În timp ce primarul dădea din cap politicoș, în semn de răspuns la salutul trecătorilor, se gândea cât de mult i se schimbase viața de când sosise în acel orașel, cu opt ani în urmă. Își amintea cum ajunsese în Montreuil-sur-mer într-o seară târzie de decembrie a anului 1815, obosit și înfometat, cu o raniță în spate și cu un toiag zdravăn în mână.

De-a lungul anilor petrecuți acolo, pusese bazele unei fabrici unde se făureau bijuterii și în care lucrau numeroși localnici. Le oferea lefuri generoase – și utilizase o parte din profitul adus de afacere pentru a construi două școli noi și un spital. În 1820, fusese numit primar, în semn de recunoștință pentru lucrurile bune pe care le făcuse pentru comunitate. Nimeni nu-l întrebase niciodată nimic despre trecutul său, astfel încât singur om din Montreuil-sur-mer cunoștea adevărul – primarul însuși. Adevărul consta în faptul că numele lui real *nu* era „Père Madeline“. Se numea Jean Valjean. Și era căutat de poliție.

Fărădelegea pe care o comisese cândva Jean Valjean nu era din cale-afară de îngrozitoare. Ba chiar unii ar fi putut susține că nici nu fusese o fărădelege în adevăratul sens al cuvântului. În 1795, pe când avea douăzeci și șapte de ani și nu găsea nimic de lucru, a furat, din disperare, o franzelă pentru copiii surorii sale, care mureau de foame. Fusese condamnat la cinci ani de

muncă silnică și, după ce încercase să evadeze, primise alți paisprezece ani de închisoare. După ce a fost eliberat, în 1815, a mai comis o infracțiune. A furat câțiva franci de la un băiețel – lucru pe care l-a regretat mereu de atunci încolo. Cu toate că Jean Valjean se hotărâse de multă vreme să ducă o viață cinstită și să încerce să-i ajute pe cei nevoiași, încă era căutat pentru furt și trebuia să se ascundă de oamenii legii. Oare aveau să-l prindă vreodată?

Ghinionul primarului a fost mutarea de la Paris, chiar în orașelul pe care îl păstorea, a inspectorului Javert. Ofițerul cu pricina era foarte curajos și știa un singur lucru – să se dedice întru totul luptei împotriva fărădelegilor.